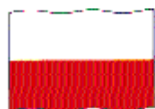

Refundacja pieluch w innych krajach

W Polsce limit dla jednego pacjenta wynosi do 60 sztuk miesięcznie, czyli 2 pieluchy dziennie, co jest liczbą niewystarczającą. Według standardów międzynarodowych chory powinien mieć do dyspozycji ze względów higienicznych przynajmniej 2 pieluchy na dzień i jedną o zwiększonej chłonności na noc, czyli 90 sztuk miesięcznie.

Tak oceniają zapotrzebowanie pacjentów cztery stowarzyszenia: *International Continence Society, Continence Promotion Committee, Association for Continence Advisors, Inco Forum*.

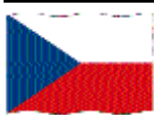
Najbardziej znane są u nas dwa ty-

py wyrobów: pieluchomajtki jak dla dzieci, od strony zewnętrznej pokryte plastikiem, z „rzepami“ do zapinania z boku oraz pieluchy anatomiczne, przypominające powiększone podpaski dla kobiet. Pieluchy dla dorosłych, podobnie jak dziecięce, sprzedawane są w kilku rozmiarach, zależnie od wagi ciała. W aptekach można też znaleźć - już nie objęte refundacją - nieduże wkładki dla kobiet o mniej nasilonych dolegliwościach i specjalne trójkątne małe pieluchy dla mężczyzn.

Poszukiwanie oszczędności budżetowych może spowodować tendencję do cięcia wydatków na pieluchy. Tymczasem w innych krajach wychodzi się z założenia, że dostęp do materiałów absorpcyjnych nie powinien być ograniczany, ponieważ chronią one pacjentów przed następnymi schorzeniami i umożliwiają im w miarę normalne funkcjonowanie.

W Czechach lekarz podstawowej opieki zdrowotnej przepisuje odpowied-

nie środki pomocnicze choremu cierpiącemu na nietrzymanie moczu. Wszystkie środki absorpcyjne objęte są systemem refundacji, a więc pomoc obejmuje pacjentów o różnym nasileniu dolegliwości. System refundacji umożliwia pacjentowi zakup produktów o określonej wartości: za limit wartościowy chory może otrzymać około 80 bezpłatnych pieluchomajtek miesięcznie.

Na Słowacji lekarz pierwszego kon-

taktu przepisuje środki pomocnicze. Istnieje jeden system refundacji w całym kraju. Pacjent nie dopłaca do produktów refundowanych, przysługuje mu do 60 pieluch miesięcznie w cenie od stanowiącej ekwiwalent od 2,6 do 4,9 zł za sztukę, albo do 150

sztuk innych produktów.

Na Węgrzech wszystkie produkty refundowane są w liczbie do 120 sztuk, przy czym pacjent płaci za nie 15 proc. ceny. Najubożsi otrzymują je za darmo.

W Holandii pacjent otrzymuje bezpłatnie 5 sztuk wybranych produktów dziennie. Lekarz jest odpowiedzialny za diagnozę schorzenia i dobranie grupy produktów najlepszej dla pa-

cjenta. Za dobór produktu o właściwych rozmiarach i chłonności odpowiada personel apteki.

W Szwecji chory otrzymuje bezpłatnie potrzebne produkty, bez żadnych ograniczeń ilościowych. Pielęgniarki środowiskowe odpowiedzialne są za dobór odpowiednich środków absorpcyjnych. Szwedzi obliczyli w 1995 roku, że opieka nad pacjentem z NTM kosztuje w domu 15 dolarów dziennie, a w szpitalu aż 980 dolarów dziennie.

W Wielkiej Brytanii funkcjonuje

stabilny system NHS (National Health Service), w którym poszczególne wydziały opieki zdrowotnej w urzędach lokalnych ewidencjonują przebywające w domu osoby z nietrzymaniem moczu lub stolca. Do systemu komputerowego wprowadzane są informacje lekarza o tym, że danemu pacjentowi potrzebne są środki pomocnicze. Do pacjenta zostaje również przypisana specjalna pielęgniarka środowiskowa, która jest odpowiedzialna za ocenę skali jego dolegliwości. Opiekuje się ona chorym i szkoli go w oszczędnym korzystaniu z materiałów absorpcyjnych. Taki system umożliwia zbieranie informacji o przepisanych i wykorzystanych produktach pomocniczych. Dane te przesyłane są do dostawcy, który zapewnia dostawę tych produktów pacjentowi do domu. W tym systemie nie wykorzystuje się aptek.

W. J.